

[Hans Rasmussen.]

Jeg vil derfor bede den højtærede handelsminister overveje, om det ikke ville være muligt at foretage en lovmæssig samordning her. Der er jo nu fremsat lovforslag om en økonomisk samordning, men jeg tror, at det også på hele dette område ville være heldigt med en samordning, således at man kunne få administreret de pågældende love på den letteste og billigste måde, og man ville sikkert også derigennem kunne opnå de bedste resultater for det erhvervsliv, som søger støtte.

Ved de drøftelser, som vel navnlig i den seneste tid her i folketinget har været ført om lovgivningen på disse områder, har man jo fra forskellige oppositionsledere side henvist til, at det at få statslån eller statsgaranti ville være det samme som gevinst i en slags lotterispil; det ville kun være den enkelte virksomhed, der ville kunne komme i betragtning, og det ville ikke være rigtigt at favorisere et enkelt firma fremfor et andet. Nu er denne bemærkning vel ikke helt rigtig, for der er jo adskillige af de virksomheder inden for såvel håndværk som industri, som modtager sådanne statslån, der ikke i produktionen fra råstof til varens færdiggørelse udfører alle trin selv. Tværtimod ligger det vel snarere sådan i vor tekniske og mekaniserede tid, at strukturrationalisering tages mere og mere i brug, og det vil altså sige, at den virksomhed, som opnår et eller andet statslån eller statsgaranti gennem denne lov, ofte vil udbyde store dele af sit arbejde til udførelse i anden virksomhed, og dermed spredes virkningen af lånet over forskellige virksomheder. Man kan altså ikke drage den konklusion, at det er udelukkende de enkelte virksomheder, som får lånene, der nyder gavn af disse.

Jeg har ikke mange betragtninger herudover. Jeg synes, jeg må fremhæve det rigtige i, at det i lovforslagets § 2 siges, at lånene ydes på indtil 15 år og skal forrentes med 6 pct. Det er min opfattelse, at man navnlig inden for det høje folketing

— og måske navnlig med stærk adresse til den høje regering — bør søge at bringe orden i den økonomiske politik, således at vi efterhånden får diskontoen sat ned til det passende niveau, hvor den hører hjemme, nemlig på linje med diskontoen i de stater, vi kommer i et større konkurrenceforhold til. 6 pct. ville være rimeligt i en lovgivning som denne.

Ud over disse betragtninger skal jeg ikke anføre mere. Jeg er ganske indforstået med, at handelsministeren skal have det ønskede beløb på 10 mill. kr. til modernisering og — jeg understreger — rationalisering af håndværksvirksomheder eller mindre industrivirksomheder. Måske er lovforslaget også mere en formalitetsændring, der er nødvendiggjort af det fremsatte forslag til lov om egnsudvikling, som indeholder forslag til støtte for industrivirksomheder. Mit parti er altså ganske indforstået med, at lovforslaget nyder hurtig fremme.

Jeg kan således anbefale det fremsatte lovforslag og forventer, at vi nok skal have en kort udvalgsbehandling herom, men at vi ret hurtigt kan få forslaget gennemført, således at vi snart kan stille de fornødne midler til rådighed for de pågældende.

Conrad Kofoed: I det forslag, vi har til behandling, er der ikke noget nyt ud over, at ordningen nu fremtræder som et selvstændigt forslag, mens den før indgik i loven om lån og garantier til visse erhvervsvirksomheder; de i forslaget fastsatte regler svarer til den hidtil benyttede fremgangsmåde, hvorefter der kun ydes lån.

Jeg tvivler ikke på, at der nu er behov for lån til investeringer, og beløbet foreslås altså sat til 10 mill. kr. årligt som i den gamle lov.

Ved behandlingen af forslaget om lån og garantier til visse erhvervsvirksomheder blev det oplyst, at der kun er blevet udlånt 176 000 kr. til 24 virksomheder. Hvis det er rigtigt, kan et beløb på 10 mill. kr. synes i overkanten af, hvad der er behov for. Jeg tvivler ikke om, at det er fristende for